

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-06192
Otsuse kuupäev 29.09.2024
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja LuxMedicus OÜ (12355240)

Tarbija nõue Lepingust taganemine.

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus rahuldada. Tuvastada, et tarbija ei pea kauplejale enam arve nr 240402-02 alusel 337 eurot ega mistahes muud summat maksuma.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakoh tule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija oli 21.03.2024 kaupleja trihholoogiakliinikus arsti konsultatsioonil, sellel päeval palus kaupleja tarbijal kirjutada blanketile oma kontaktandmed. Hiljem kaupleja väitis, et see blankett oli kliendileping. Kaupleja ei andnud tarbijale seda lepingut kätte.

Tarbija läks 02.04.2024 kliinikusse tagasi, et saada esimene mesoteraapia süst. Ta teatas kauplejale, et kui see esimene süst sobib, siis ta võtab viiest süstist koosneva kuuri. Kaupleja soovitas tarbijale intensiivselt kohe kõik viis süsti tellida ja maksta kogu tasu ettemaksuna. Kaupleja soovitas maksta ettemaks järelmaksu tingimusega, millist võimalust pakub Modena Estonia OÜ. Tarbija lõpuks nõustus ning logis oma telefonis kaupleja juhiste järgi mobiil-ID-ga järelmaksu pakkuja kodulehele, seejärel selgus, et ta oligi juba finantserimise kokkuleppe sõlminud. Mingeid tingimusi tarbijale ei tutvustatud. Tarbijale ei sobinud 02.04.2024 tehtud süst, ta tundis end halvasti, peanaha sügelus tugevnes ja magas kaks ööd halvasti. Tarbija läks 04.04.2024 kaupleja juurde sooviga tühistada kokkuleppe 5-osalise protseduuri kohta kehva tervise tõttu ja palus nelja süsti eest makstud tasu tagastada. Kaupleja sellega ei nõustunud. Kaupleja esitas tarbijale ettemaksu tasumiseks arve nr 240402-02 summas 427 eurot, sellest esimese süsti tasu oli 90 eurot. Tarbija maksis Modena Estonia OÜ-le 90 eurot ja ütles selle lepingu üles.

Tarbija palub tuvastada, et tal puudub kaupleja ees kohustus tasuda arve nr 240402-02 alusel 337 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastu ja palus see jätta rahuldamata. Kaupleja selgitustel sõlmis ta tarbijaga kliendilepingu, mille alusel kohustus ta tarbijale osutama viiest süstist koosneva kuuri ja tarbija kohustus maksma tasu 467 eurot. Kaupleja oli valmis oma kohustusi täitma. Kliendilepingule laienesid kaupleja tüüptingimustena teenuse tingimused, milliste punkti 4.3 kohaselt võis tarbija lepingu üles öelda üksnes mõjuvatel põhjustel. Tarbijal lasus kohustus tõendada mõjuva põhjuse esinemist, tarbija seda ei ole teinud. Isegi, kui tarbijal oleks mõjuv põhjus esinenud, ei tagasta kaupleja tingimuste p 4.5 kohaselt makstud broneerimistasust enam kui 50% teenuse hinnast, ülejäänud summa jääb kauplejale kasutamata toodete ja tööjõukulu katteks.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Leping sõlmitakse pakkumuse esitamise ja sellele nõustumuse andmisega, samuti muul viisil vastastikuste tahteavalduste vahetamise teel (VÕS § 9 lg 1). Kohustus tuleb täita vastavalt lepingule või seadusele (VÕS § 76 lg 1). Pooled sõlmisid töövõtulepingu, selle lepingu osas muutub töövõtja tasunõue sissenõutavaks töö valmimisest (VÕS § 637 lg 3).

Tarbijavaidluste komisjon vaatab läbi tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevaid tsiviilvaidlusi. Komisjon lähtub oma menetluses kohtutes tsiviilasjade läbivaatamist reguleerivast Tsiviilkohtumenetluse seadustiku (TsMS) sätetest ja põhimõtetest. TsMS § 230 lg 1 kohaselt peab kohtus hagimenetluses kumbki pool tõendama neid asjaolusid, millele tuginevad tema nõuded ja vastuväited.

Tarbija asjaoludel oli ta 21.03.2024 kaupleja juures konsultatsioonil ja läks 02.04.2024 esimest süsti saama. Kaupleja soovitusel tellis tarbija enne protseduuri kogu kuuri ära ja rahastas seda kaupleja soovitusel järelmaksu kohustuse kaudu. Esimene süst ei sobinud tarbijale, ta tundis ennast halvasti, tarbija ütles 04.04.2024 lepingu üles.

Kaupleja tugineb oma vastuväidetes tarbijaga sõlmitud kliendilepingu ning kaupleja teenuse tingimustele. Komisjon kontrollis nende kehtivust tarbija lepingulisele suhtele.

Kaupleja väitel sõlmisid pooled 21.03.2024 kirjalikus vormis kliendilepingu, mille alusel oli tarbija kohustatud võtma vastu viiest süstist koosneva kuuri. Leping sõlmimise tõendamise koormus lasub kauplejal. Kaupleja esitas komisjonile tõendina pildid lepingu kahest leheküljest. Tarbija väitel ei saanud ta 21.03.2024 aru, et see on leping, ta arvas, et ta täidab kaupleja kliendi andmete blanketti. Komisjon nõustub tarbija seisukohaga, tarbija ei saanud lepingu sõlmimisest aru seetõttu, et 1) komisjonile esitatud lepingu esimese lehel puudus dokumendi pealkiri, et see on kliendileping; 2) kaupleja ei andnud tarbijale sõlmitud lepingust ühte eksemplari üle. Kaupleja ei ole vastuses selgitanud lepingudokumendi tarbijale andmata jätmise põhjusi; 3) komisjonile esitatud lepingu piltide kohaselt ei kirjutatud kaupleja ise sellele alla, seega ei soovinud kaupleja võtta tarbija ees lepingulisi kohustusi. Komisjon järeldab, et kaupleja ei ole tõendanud 21.03.2024 lepingu sõlmimise eelduseks oleva vastastikuse tahte olemasolu ja kirjalikus vormis lepingu

sõlmimist.

Kaupleja kohaldab tarbija lepingule tüüptingimustena kauplejale teenuse tingimusi, millised kaupleja tegi tarbijale lepingu sõlmimisel kättesaadavaks (tingimused olid välja pandud). Tarbija vaidles mistahes tingimuste tutvustamisele vastu. Selle väite tõendamiskoormus lasub kauplejal, millist kohustust kaupleja ei täitnud. VÕS § 37 lg 1 kohaselt on tüüptingimused lepingu osaks siis, kui tingimuse kasutaja enne lepingu sõlmimist või sõlmimise ajal neile kui lepinguosale selgelt viitas ja teisel lepingupoolel oli võimalus nende sisust teada saada. Komisjon tuvastas, et kaupleja tugineb oma vastuväidetes 21.03.2024 tarbija allkirja kandvale dokumendile. Kuna kaupleja ei andnud selle dokumendi teist eksemplari tarbijale üle ja kuna ta ei ole tõendanud oma tüüptingimuste tarbijale kättesaadavaks tegemist, ei täitnud kaupleja VÕS § 37 lg-s 1 toodud teavitamise ja tüüptingimuste kättesaadavaks tegemise kohustust. Kaupleja teenuse tingimused ei muutunud tarbija lepingulise suhte osaks. Kaupleja ei saa oma vastuväidetes tüüptingimustele tugineda.

Komisjon tuvastas, et pooled sõlmisid 02.04.2024 suulises vormis ühekordse teenuse osutamise lepingu, mille kohaselt kaupleja viis läbi protseduuri ja tarbija maksis selle eest tasu 90 eurot. Mõlemad pooled täitsid lepingust tuleneva kohustuse, leping lõppes täitmisega (VÕS § 186 lg 1). Tarbijal ei ole enam kaupleja arve nr 240402-02 osas rahalist kohustust.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/